

z obsahu:

- Úvod
- Viete o tom, že...
- Poďakovanie
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Mládežnícke okienko :-)
- Môžeme vidieť kúsok Judáša v nás?
- Básň
- Tajnička
- Pánovo vzkriesenie – záruka nášho vzkriesenia!
- Rozpis služieb Božích

P ů t n i k

„Kto je moje telo a pije moju krv, zostáva vo mne a ja v ňom“

„I hádali sa Židia medzi sebou: Ako nám tento môže dať jest [svoje] telo? Riekol im Ježiš: Veru, veru, hovorím vám: Ak nežete telo Syna človeka a nepijete Jeho krv, nemáte života v sebe. Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život, a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj. Kto je moje telo a pije moju krv, zostáva vo mne a ja v ňom. Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem skrze Otca, aj ten, kto mňa je, bude žiť skrze mňa. To je ten chlieb, ktorý zostúpil z neba, nie aký jedli otcovia, a umreli. Kto je tento chlieb, bude žiť naveky. Toto povedal, keď vyučoval v synagóge v Kafarnaume.“

J 6, 52-59

Milí bratia a milé sestry v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi!

Večera Pánova je úžasnou skúsenosťou viery. Zjednocuje, priťahuje a oživuje: či mladých, či starších, či s mnohými skúsenosťami s Božou pomocou, či práve pri prvých krokoch za Pánom Ježišom. Možno viete a do hĺbky poznáte mnoho z učenia o VP, a možno len to najzákladnejšie: pod spôsobom posväteného chleba a vína prijímam pravé telo a krv Božieho Syna. Stále je ale táto svätá udalosť pre nás všetkých, najrozličnejších. Máme ale jedno a to isté pre nás všetkých: pre mládežníka i vekom pozeňnanú sestru na nemocničnom lôžku, čo desiatky rokov verne slúžila Pánovi. Viera v Krista. Vierou sa spájame s Kristom pri VP. Celkom podľa slov z dnešného textu: Kto je moje telo a pije moju krv, zostáva vo mne a ja v ňom.

Nie je málo nedorozumení a nepochopení v súvislosti s VP. Evanjelista Ján zachytil vážne nepochopenie Ježišovho učenia. Ako nám tento môže dať jest [svoje] telo? Ján píše, že to boli židia. Isteže, udialo sa to v synagóge, kde Ježiš vyučoval, pochopiteľne, že tam boli židia, resp. len židia. Ale v Jánovom evanjeliu je pod pojmom „židia“ označenie Ježišovi nepriateľskej skupiny. Nenávidia Ho. Závvidia Mu vplyv a schopnosť oslovit' zástupy ľudí. Pokladajú Ježiša za zvodcu a narušiteľa mojžišovskej tradície. V hlbokjej podstate sa tejto skupiny týka to, že Ježiša neprijali. Neveria Mu a neveria v Neho. Slovo „tento“, ako nám „tento“ môže

dať jest svoje telo, je slovko posmešné. Však je tu, odtiaľto, to je syn tesára... čo to je za nezmysel, že by sme mali tohto chlapíka jest?

Ježišovi nepriateľské prostredie dnes je charakteristické tým istým: nevera. Neschopnosť odpútať sa od každodennej reality. Všetko prehodnotené cez rozumové poznávanie. Ono mnoho vecí sa dá pekne rozumne vysvetliť i v Písme. Pri VP, pri tele a krvi Krista Pána, ktoré jeme, je len jedno vysvetlenie. Je to vec viery. Vec prijatia Ježiša.

Dnes sa nestretieme so skupinou židov, nepriateľskou skupinou, ktorá sa háda medzi sebou a vytvorí bizarnú konštrukciu, že Ježiš Nazaretský učí svojich prívržencov o jedení jeho vlastného tela. Najväčšie nepriateľstvo a nepochopenie Ježišovho učenia je však tu priamo medzi nami. Keď VP spájame s našou neverou. Keď vo VP vidíme len zvyk, povinnosť. V podstate nič nemiau kostolnú udalosť. Keď to vôbec, ale vôbec nemyslíme vážne, že nám Pán Boh odpúšťa, veď vlastne neveríme, že sme niečo zlé a hriechne vykonali, či povedali. Keď nám je ľahostajné, že si máme ľudia medzi sebou odpustiť alebo dokonca vieme a v srdci si povieme: ale toto nie som ochotný/á odpustiť. Aj takto sa môže VP poprepájať s našou neverou, či až nepriateľstvom voči Bohu. A namiesto požeňnaní a skutočného tela a krvi Kristovej, bez skutočnej ľútosti nad hriechom a vo vlastnej zatvrdilosti ideme k VP nie pre požeňnanie, ale pre odsúdenie. Apoštol Pavel napísal v Liste Korintským varujúce slová: Preto ktokoľvek by nehodne jedol chlieb alebo pil z kalicha Pánovho, previňuje sa proti telu a krvi Pánovej. Skúmaj sa teda človeče a tak jedz z chleba a pi z kalicha. Lebo kto nehodne je a pije, odsúdenie si je a pije, lebo nerozoznáva telo Pánovo (1K 11, 27-29). Čo znamená nehodne? Nehodne znamená bez viery. Bez viery nie som spojený s Kristom. Nemám skutočného duchovného života v sebe. Bez

viery som nepriateľ Boha.

Aké sú tie typicky naše evanjelické nepriateľstvá, nepochopenia a nehodnosti?

Idem k Večeri Pánovej raz, dvakrát za rok. Je v tom trochu aj niečo z histórie, kedy sme sa potrebovali viac odlišiť od katolíckej (dokončenie na strane 7)

Viete o tom, že...

Viete, čo nadprirodzené sa dialo vo chvíli, keď Pán Ježiš zomieral?

Smrť Pána Ježiša Krista bola jedným z najväčších zlomových udalostí medzi nebom a zemou. Aj keď to ľudia vtedy vôbec takto nevnímali. Zomrel predsa len jeden človek, možno nevinný a možno bol odsúdený nespravodlivo, ale takých prípadov predsa vo svete bolo a ešte určite aj bude. V očiach vtedy žijúcich ľudí sa nič také zvláštne predsa neudialo. Ale ja musím povedať, že áno. A jasne o tom hovoria aj evanjelisti.

Je len niekoľko udalostí, ktoré naraz zasiahli duchovný Boží svet a ten náš zemský. Keď sa narodil na svet Boží Syn, tak sa zjavovali anjeli a hovorili ľuďom o úžasnej správe a hviezda viedla mudrcov od východu. Veď Boh sa stal človekom a prišiel medzi ľudí.

Keď zomieral, bolo to druhý raz, čo nebo i zem zažívali spolu dôležitú udalosť. Táto však bola desivá.

1. chrámová opona sa roztrhla odvrchu až dospodu

Chrámová opona oddeľovala svätyňu svätých od ostatných priestorov chrámu. Bolo to miesto, kde podľa viery židov prebýval Boh. Tam bežný smrteľník nemal prístup. To roztrhnutie malo niekoľko významov. Jedným je, že mal skončiť obetný kult. Zomrel predsa Baránok Boží. Obete teda môžu prestať. Takto to pochopili aj prví kresťania. Tým druhým bolo, že Svätý Boh nemusí byť oddelený od človeka. Že Ho Pán Ježiš zmieril a On sa už na človeka pre jeho hriechy viac nehnevá.

Mohlo by sa to vysvetliť ako únava materiálu. Látka bola už vystarnutá a neunesla vlastnú váhu. Otázka ale je, prečo práve v tento deň?

2. bola tma na zemi

Aj táto vec by sa dala jednoducho vysvetliť. Zatmenie slnka alebo prišla búrka, či vietor zviril nejaký púštny prach, ktorý zatienil slnko. Či niekoľko takýchto aspektov dohromady. Ale je tu aj ten náboženský dôvod. Syn najvyššieho Boha zomiera na kríži ako zločinec. Ľudia, ktorí sú pred Bohom iba prach, sa vzbúri a spôsobujú Bohu takúto bolesť. Ak ste rodičia, tak si predstavte, žeby ste sa mali pozeráť na krutú smrť svojho dieťaťa a pritom by bolo vo vašej moci zastaviť to. Akoby tma zakrývala to, na čo sa už Pán Boh nemohol pozeráť.

3. zem sa triasla a skaly pukali

Ani zemetrasenie nie je nič výnimočné, najmä ak o ňom toľko počúvame v správach. Ale aj tu sa treba opýtať, prečo práve v takýto čas a za takých okolností? Nielen nebesá tmou vyjadrovali nespokojnosť, ale aj zem nemala pokoj pre to, čo sa v Jeruzaleme dialo.

4. hroby sa otvárali a mnohé telá zosnulých svätých boli vzkriesené.

Na tieto veci už logické vysvetlenie asi len ťažko nájdeme. Spomína to jedno z evanjelií. Priradil by som to k nepokoju našej zeme. Nevieme vôbec o koľko ľudí išlo, ani o to, akí to boli ľudia. Spomína sa iba to, že boli svätí. To pomenovanie neskôr používali veriaci ľudia v Ježiša Krista. Je to ďalší dôkaz toho, že smrť nie je konečným bodom v živote človeka a na nebi je niekto, kto je mocnejší ako ona.

Všetky tieto udalosti len dokazujú, že počas zomierania Pána Ježiša tu bol ohromný boj duchovného sveta, kde bol diabol raz a navždy porazený. Naplnilo sa tak proroctvo z 1. knihy Mojžišovej: *...ty mu schmatneš päťu, ale On ti rozmiaždi hlavu.*

Jaro Petro

Podakovanie

Ľudia často hovoria príslovie: Oči še boja, ale ruky zrobia. Myslím, že také bojazlivé oči sme mali mnohí, keď sme sa púšťali do opravy podlahy kostola v Obišovciach. Bol to aj trochu čudný termín. Vonku ešte zima, a my opravujeme podlahu v kostole. Komukoľvek som to povedal, každý sa čudoval. Teraz? V zime? Aj mne samotnému to bolo trochu čudné, ale potom som si hovoril, že nie iba ruky budú robiť, ale verím, že aj Pán Boh bude požehnávať.

A tak sa začala oprava kostola. Prvý šok, ktorý som zažil, bol hneď v prvý deň brigády, keď sme mali povynášať lavice a rozobrať podlahu. Prišlo toľko ľudí, že o 12-tej bolo všetko povynášané a v kostole jedno ohromné kryté pieskovisko. A ja som špekuloval, čo budeme vlastne robiť s ľuďmi, čo prídu poobede.

Ale roboty sa predsa len našlo, aj keď sme v tých začiatkoch prenášali piesok z jedného miesta na druhé a sami sme nevedeli, čo robiť. Nakoniec, aj cez nejakú nervozitu sa riešenie našlo. Urobili sme mnoho brigádnickej roboty a som veľmi vďačný za každého človeka, ktorý prišiel a robil a nešpekuloval. A keď odchádzal nezapomel pripomenúť, že ak niečo bude treba, tak stačí zavolať.

Urobili sme aj množstvo odbornej roboty. Začalo to predprípravou, keď brat Olejár prehodil elektrické hodiny na fasádu kostola a potom to už išlo. Natiahnime novú elektriku ku oltáru, aby keď budeme do budúcnosti niečo potrebovať, to už bolo nachystané. No z jedného hrubšieho kábla bolo nakoniec množstvo káblov s novým elektrickým vedením v celom kostole. Čo brat Olejár začal, dokončil brat Kollár so synom, ktorému vďačíme aj za novú elektriku k zvonom na vežu.

Prerobilo sa kúrenie a pridal sa ďalší teplovzdušný ohrievač, ktorý nám darovala rodina Petrová z Bačkovika a Vyšnej Kamenice. Lavice popravoval brat Richtarik s bratom. Urobil takisto aj schody na kazateľnicu, aby pod farárom nepraskali, pretože vyrobiť schody je určite ľahšie ako schudnúť.

Ďalšie práce ako betónovanie, kladenie dlažby, drevenej podlahy a obkladov urobila firma. Aj im sme však pri ťažších prácach pomáhali. Nakoniec sa do všetkého pustili naše sestry a všetko ponatierali a vyčistili. A neboli iba z Obišovcov, ale aj z Kysaku, Trebejova a Drienovskej Novej Vsi. A musím pridať, že to neboli len evanjelici. Vďaka Pánu Bohu za vás všetkých, ktorí ste si opravu kostola zobrali za svoju.

Oprava kostola nás stála cca 8000,- eur. Sponzorským darom vo

výške 579,- eur prispela firma AGRO plus s.r.o. Budimír. Ostatné peniaze boli z našich zbierok. Nakoniec ten čas nebol až taký nevhodný. Neboľo ešte toľko práce okolo domu, či v záhrade, a tak bolo viac času na túto prácu.

Kostol sme začali opravovať 3. marca 2011 o 8:00 ráno a presne 3. apríla 2011 o 9:30 ráno zvonili kostolné zvony na začiatku bohoslužieb.

V mene predsedníctva zboru vám všetkým, milí bratia a sestry, ďakujeme za všetko, čo ste pre toto naše požehnané dielo urobili. Nech vás za to svojou milosťou i láskou odmení Ten, ktorého v tomto kostole budete chváliť a velebiť.

Predsedníctvo CZ

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

- ⇒ Na Veľkonočnú nedeľu nám na našich službách Božích posluži brat biskup VD Slavomír Sabol. Zároveň po bohoslužbách budeme mať posedenie pri káve, na ktoré vás srdečne pozývame.
- ⇒ 22. mája 2011 – Inštalácia Tomáša Germana – na túto akciu organizujeme zborový výlet. Chceli by sme aj svojou prítomnosťou na tejto slávnosti podporiť Tomáša v tomto dôležitom kroku. Po inštalácii máme v pláne navštíviť Turčianske Teplice, kde bude možnosť kúpania.
- ⇒ Konfirmáciu budeme mať v našom zbore 25. a 26. júna 2011
- ⇒ Už teraz avizujeme tábor pre deti nášho zboru, ktorý plánujeme cez prázdniny
- ⇒ Takisto je aj tohto roku naplánovaný tábor dorastu a mládeže

Blahoželáme!

1.4.2011 – 30.6.2011

50 rokov

Dušan Babej, Drienovská Nová Ves 127

60 rokov

Lubomír Juhás, Kysak 103
Jaroslav Kosturko, Kysak 394
Mária Szabóová, Obišovce 71

65 rokov

Ján Mihaľ, Obišovce 134
Zdeněk Růžička, Trebejov 35

80 rokov

František Balla, Obišovce 105

70 rokov

Pavol Galdun, Drienovská Nová Ves 133
Jozef Tremko, Kysak 35

85 rokov

Mária Chovanová, Suchá Dolina 29

90 rokov

Mária Bernátová, Suchá Dolina 23

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Mládežnícke okienko :-)

Tohtoročná jarná víkendovka prebiehala v dňoch 26. - 28. februára na fare. Náš program sa začínal v sobotu - rôznymi hrami.

Pokračovali sme večerným programom, na ktorom nechýbali skvelí hostia z Košíc. Nedeľu sme začínali raňajkami a hneď po nich nasledovali služby Božie, ktoré neboli v kostole, ale na fare. Zvyšok dňa sme trávili spoločnými hrami, kvízom a neskôr sme opäť mali večerný program. V pondelok museli niektorí (vysokoškóľáci) odísť do školy, no i napriek tomu sme sa mali veľmi dobre. Zažili sme kopec srandy, hier, no nechýbal ani čas strávený v prítomnosti nášho Boha. Počas víkendovky sme premýšľali nad tým, ako môžeme v dnešnom "hlučnom" svete načúvať Božiemu hlasu, rozprávali sme o tom, či a prečo je dôležité tráviť čas s Bohom osamote a mať stíšenia, no pripomínali sme si aj to, aké dôležité je čítať si Bibliu. Víkendovke nechýbali ani rozhovory s ľuďmi alebo aplikácia na stíšenie. Myslím si, že to bol veľmi požehnaný čas so vzácnymi ľuďmi, no bol to najmä čas, kedy som sa mohla učiť nové veci a cítiť Božiu prítomnosť. Teším sa už na ďalšiu víkendovku a dúfam, že tí, ktorí nemohli prísť na jarnú, prídu na tú najbližšiu - konfirmantskú.

Ivka Gaľová

Album od babky

„Verte, že dostanete všetko, za čo sa modlite a za čo prosíte. Budete to mať.“
Evanjelium podľa Marka 11:24

Keď mal môj syn asi desať rokov, babka mu sľúbila na Vianoce filatelistický album (zberateľský album na poštové známky).

Vianoce prišli aj odišli, no album nikde a babka nenapísala ani slovo. Nikto nič nespomenul, až kým neprišli jeho priatelia, aby si pozreli, aké darčeky dostal. Bola som prekvapená, keď som počula, ako vymenúva darčeky a pridáva: „A filatelistický album od babky.“

Keď som to počula niekoľkokrát, zavolała som si ho a povedala: „Ale George, veď si od babky žiadny album nedostal. Prečo hovoríš, že si ho dostal?“ So zarazeným výrazom v tvári, ako keby som mu dala veľmi čudnú otázku, mi odpovedal: „Vieš, babka to povedala, a to je to isté, ako keby mi ho dala.“ Nič, čo som povedala, nedokázalo otriasť jeho vierou.

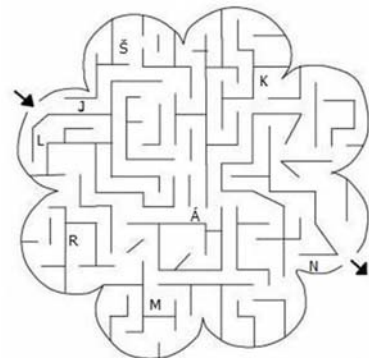
Prešiel mesiac a o albume sa stále nehovorilo. Nakoniec som jedného dňa chcela skúsiť jeho vieru. Sama som sa čudovala, prečo album ešte neprišiel, preto som povedala: „George, myslím, že babka zabudla na svoj sľub.“

„Určite nie, mami,“ rýchlo a s istotou odpovedal. „Nezabudla.“ Pozorovala som jeho sviežu tvár plnú dôvery. Chvíľu vyzeral veľmi vážne, akoby rozmýšľal nad možnosťou, ktorú som práve načrtla. Čoskoro sa však jeho tvár opäť rozžiarila a povedal: „Myslíš, že by bolo dobre, keby som napísal babke list a poďakoval jej za album?“ (pokračovanie na strane 6)

Detský kútik

Ahojteeee!!! ☺

Znova je tu pre vás úloha. Spočíva v tom, že v bludisku musíte prejsť čo najkratšou cestou od šípky vľavo k šípke vpravo a pozbierať písmenká z cesty. Dostanete meno jedného evanjelia. V tomto evanjeliu si (či už sami alebo za pomoci niekoho veľkého ☺) pohľadáte kapitolu 6, verše 1-15 a prečítate si to. A už na vás čakajú otázky spojené s týmto biblickým príbehom. Takže, hor sa „blúdiť“ a potom študovať ☺ (nezabudnite, že odpovede môžete posilať na faru a dostať za ne sladkú odmenu)

1. Aký sviatok bol blízko, keď sa táto udalosť stala?
2. Koho sa Pán Ježiš pýtal, kde by mohol kúpiť chlieb?
3. Čo všetko mal chlapec so sebou na jedenie?
4. Čo robil Ježiš počas toho, keď rozdával jedlo ľuďom?
5. Kam išiel Ježiš, keď zistil, že Ho zástup chce urobiť kráľom?

Môžeme vidieť kúsok Judáša v nás?

„Keď Judáš, Jeho zradca, videl, že Ho odsúdili, rozľútený vrátil veľkňazom a starším 30 strieborných a povedal: Zhrešil som, zradiac krv nevinnú. Ale oni mu odpovedali: Čo nás do toho? To je tvoja vec. Hodil teda strieborné peniaze do chrámu a vzdialil sa; potom išiel a obesil sa.“

Ako sme zabezpečení na nasledujúce 4 mesiace? Z čoho budeme žiť a čím sa budeme zaoberať počas nasledujúcich 4 mesiacov? Pýtajme sa tak preto, lebo 30 strieborných v tom čase bola akousi priemernou mzdou tak na 4 mesiace. A tak sa učeník Judáš stal na štyri mesiace zamestnancom na dohodu. Jeho zamestnávateľom bola židovská najvyššia rada. Jedinou úlohou Judáša bolo zradiť Ježiša Nazaretského a dopomôcť k Jeho zatknutiu. A Judáš? Bol, povedali by sme, dvojitým agentom. Na jednej strane platený židovskou vrchnosťou. Ale zradu Ježiša naplánoval na židovské sviatky. Lebo Judáš dúfal, že Ježiša pritlačí k otvorenej rebélii, ktorá povedie ku povstaniu proti Rimanom. Veď Ježiš mal na to, aby strhol davy, Ježiš bol pre Judáša dobrý biznis. Keď Mu pôjde o život, keď Ho budú zatýkať, však Jeho prejde tá skromnosť a také tie nereálne reči o kráľovstve nebeskom. A v tomto Judáš Pána Ježiša nepočúval a nechcel počuť. Judáš chcel, aby Boží Syn bol taký, akého Ho on chcel mať. Všetci vieme, Ježiš to len tak navonok hrá, tak brnká na židovskú náboženskú strunu, ale však všetci vieme, že dokáže strhnúť celý národ. To len Ho treba k tomu dotlačiť. Poznávame Judáša v sebe? Keď to chceme v cirkvi niekde „dotiahnuť“? Keď sú naše plány i predstavy o viere omnoho dôležitejšie ako Božie?

Treba si priznať, že sa v niečom, niekedy i v mnohom, Judášovi občas podobáme. Napríklad takou zradou za 30 strieborných. Čo je inak žalostne málo za Ježišov život. Judáš spoznal, aj keď neskoro, že ani 30 ani 300 tisíc ani 3 miliardy nestoja za to, čo urobil. A rozľútený sa rozhodol vrátiť to. A hodil 30 kúskov striebra do chrámu. Dokážeme, aspoň toľko ako Judáš, aspoň vrátiť 30 strieborníkov? Jeden strieborný peniaz mal vtedy hodnotu 4 dní, bola to mzda za štyri dni. Koľko dní v týždni máme vyhradených pre Božieho Syna? Nedeľu? Nedeľu a stredu? Ani jeden strieborník za týždeň nevrátíme! Štvormesačnú mzdu hodil Judáš s ľútosťou naspäť. Ako je to s nami, keď my sami Ježiša zradíme? Niekedy ma tak doslova hrôza obchádza pri pohľade na čísla účastníkov služieb Božích na Vianoce a na Veľkú Noc. Koľko je tých, čo dvakrát v roku prejavia záujem o veci Božie. Aby títo vrátili 30 strieborných, cenu predaného, potrebujú 60 rokov života, aby sa vôbec dostali na úroveň Judáša.

Pritom všetkom, odpustenie sa netýka 30 strieborných. Odpustenie možno dostať len u samotného Pána Ježiša, nie od veľkňazov a starších. To bol ten Judášov veľký omyl. Paradoxne, Judáš bol jeden z tých, ktorý z pozadia dával pozor, čo sa s Ježišom deje. Judáš videl, že Ho zajali, videl, že Ho vedú na výsluch a videl, kam to dôjde. Judáš už musel vidieť Ježišovu krv

na tých strieborníkoch. A teraz cíti aj ľútosť, aj vyznáva hriech. „Zhrešil som, hovorí, zradiac krv nevinnú“. Ibaže niet takého zhromaždenia, kde by nám dali odpustenie, nestačí vrátiť hriechnú mzdu za zradu zamestnávateľovi. Ježiš vtedy nebol ďaleko od učeníka Judáša, možno len niekoľko budov, možno len za rohom bol Ten, ktorý sníma hriech sveta. A tam bolo odpustenie aj pre Judáša. Nepodobáme sa mu pričasto? Koľko snahy, koľko energie vynakladáme, aby sme so všetkými ľuďmi len a len boli za dobre! Koľko námahy to vezme, aby sme pred ľuďmi vyzerali bez hriechu! Vadí nám však skutočná zrada Božích plánov a zámerov s našim životom? To je také judášovské.

Judáš teda zradil, koniec koncov, aj Peter zradil a všetci učeníci. Aj Peter ľutoval, aj Judáš. Aj Peter vyznáva svoju vinu Ježišovi po Jeho vzkriesení a aj Judáš vyznáva vinu. Tragédiou Judáša však bolo, že už nedokázal ísť za Ježišom. Že hľadal naprávanie svojej viny a zradu v židovskej rade,

a nie pred tvárou trpiaceho Krista. A toto stálo Judáša život: všimnime si tú chladnú odpoveď v židovskej rade, odpoveď tvrdú ako skala. Čo nás do toho? To je tvoja vec. Toto bolo podanie slučky do rúk rozľúteného a vinného človeka. Slová „to je tvoja vec“ sa dajú prekladať tiež, „však ty ešte len uvidíš“. A teraz hľa, Judáš videl. Videl čo sa s Ježišom stalo a videl, že Ho zabijú. Aj na 30 strieborníkoch videl krv. A keď sa aspoň trochu snažil dať veci do poriadku, urobil to zle, urobil to bez svojho Majstra a Pána. Nemal pred očami svojho Pána a Spasiteľa, keď hľadal utíšenie a pokoj pre svedomie. A ešte mu tí bezcitní ľudia povedia: to tvoja vec. Všetci ty budeš vidieť! To ešte len uvidíš, aké dôsledky bude mať tvoja zrada. Že tebe išlo o niečo iné? Tak len sa dobre dívaj Judáš, čo mu spôsobíme. Len sa dívaj, aké utrpenie, koľko bolesti unesie človek, však uvidíš, ako sa dokážeme pomstiť. Áno Judáš, to je tvoja vec. A toto stretnutie so surovými a bezcharakternými pomstychtivcami mu bolo osudné: odišiel a obesil sa.

Z tohto strašného príkladu sa učíme predovšetkým to, aký význam má spoločenstvo pre každého veriaceho, pre každého kresťana. Stretávame sa navzájom, v kostole, osobných rozhovoroch, stretávame sa s ľuďmi, ktorí sú obťaženi hriechom a vinou.

Aj na Veľkú noc sa v kostole ukážu ľudia, ktorí možno aj po celoročnej zrade hľadajú odpustenie. Povieme im, čo nás zbožných do toho? Povie-

me im, však to je vaša vec? Všetci ešte uvidíte, aké dôsledky prinesie vám život bez Boha? Vypočúvajte životné trápenia, viny a ľútosť jedni druhých. Pamätajme na hrozbu duchovnej smrti: ak nezvestujeme Krista Pána, ak neukážeme na Neho a nepovieme: On sníma každý hriech!, sme a budeme zodpovední za duchovné samovraždy rozľútených a zúfajúcich si. Nech sa nám z Božej milosti a lásky nič také nestane. Amen

Mgr. Jerguš Olejár
senior Gem. seniorátu

(dokončenie zo strany 4)

„Neviem,“ povedala som, „ale môžeš to skúsiť.“ V tej chvíli mi však začala svitať hlboká duchovná pravda.

O pár minút bol list napísaný a poslaný. Čoskoro prišla od babky táto správa:

Môj milý George,

na svoj sľub som nezabudla. Taký album, aký si chcel, som nemohla zohnať, tak som ho objednala z New Yorku. Prišiel až po Vianociach, a nebol to ten, ktorý som chcela. Potom som objednala ďalší, no ten ešte neprišiel. Tak som sa rozhodla, že ti pošlem tridsať dolárov, aby si si v Chicagu mohol kúpiť taký, aký sa ti páči.

S láskou tvoja babka.

Keď dočítal list, jeho tvár bola ako tvár víťaza. Z hĺbky srdca, ktoré nikdy nepochybovalo, vyšli slová: „Vidíš, mami, nepovedal som ti?“ George „proti nádeji v nádeji uveril,“ (R 4:18) že album dostane. A kým veril, babka pracovala a v presnom čase sa viera stala tým, čo bolo vidieť.

Je to len ľudské, že chceme vidieť skôr, ako vykročíme na Božie zasľúbenia. Napriek tomu náš Spasiteľ povedal Tomášovi a dlhému zoznamu pochybovačov:

„Blahoslavení, ktorí nevideli a predsa uverili.“ (J 20:29)

Z knihy Pramene v púšti. Slovenské Evanjelizačné stredisko © 2010

Kynie nám život

*Je krásny pohľad na sad rozkvitnutý,
keď slnko žiari, z vetri bzukot včiel.*

Zem dýcha, níka tisícero chutí.

Človek by vtedy objat vesmír chcel.

Vidí ako sa má jar všade k svetlu.

Ľudstvo sa náhli. Pred ním pevný cieľ.

*Z pokrievok zimy zostali len kde – tu
a teplý vánok ťvihá do krídel.*

Uprostred tej apoteózy života

smrť ešte vzpína dlane mrazivé.

Keď aj to silné, chvie sa, len tak kmitá.

K zemi sa kloní, čo je nažive -

No nech sa aj pnú kríže cintorína,

predsa je tu Ten, čo utíši žiaľ.

Smrť stráca moc, víťazí pravda iná:

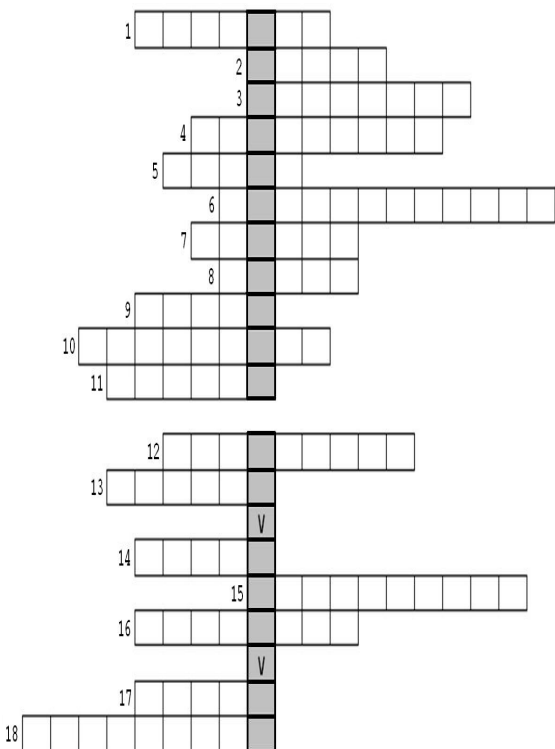
Kynie nám život,

veď Pán z mŕtvych vstal!

Ladislav Fričovský

Milý dospeláci ☺

Milí čitatelia, prinášame vám tajničku pre dospelých. Správne odpovede nájdete v knihe Ester. Vyplnenú tajničku môžete odovzdať bratovi farárovi a úspešných riešiteľov odmeníme. Prajeme vám požehnaný čas štúdia Písma pri vyplňaní tajničky. ☺

1. Ako sa volal kráľ na hrade v Šúšane?
2. Ako sa volala Hámánová žena?
3. Kto bol žena menom Vaští?
4. Ako sa volal júdsky muž na hrade Šúšan?
5. Ako sa volali židovské sviatky na oslavu zmeny zákona proti nim?
6. Kto vychovával Ester?
7. Čo dal kráľ Hámánovi, keď mu veštil budúcnosť?
8. Ako sa volal kráľovský eunuch - strážca žien ?
9. Kto sa snažil vyhubiť všetkých Židov?
10. Čo si obliekol Mordochaj, keď sa dozvedel o zákone proti Židom?
11. V akom mesiaci vzali Ester do kráľovského paláca?
12. V čom sú zapísané všetky prejavy sily a moci Mordochajovej?
13. Koľko mužov pobili Šúšanskí Židia 14. dňa mesiaca adár?
14. Akej farby bol Mordochajov plášť, v ktorom odišiel od kráľa?
15. Z akého národa bol Mordochaj?
16. Čo mal robiť Mordochaj a všetci Židia? (čo im prikázala Ester?)
17. Čo vystrel kráľ oproti Ester, keď vošla do vnútorného nádvorja?
18. Koľko lakt'ov merala Hámánová šibenica?

(dokončenie zo strany 1)

praxe akéhosi automatizmu a náboženskej povinnosti. Lenže tie časy sú preč. Dnes je však aj v našej cirkvi Večera Pánova, práve tak, ako počúvanie Božieho slova, chodenie do kostola, či osobný modlitebný život poznačený náboženskou ľahostajnosťou. Až lenivosťou, podstatnou a zásadnou neverou. Čo je to za duchovno, duchovný život? Pán Ježiš povedal: Ak nejete telo Syna človeka a nepijete Jeho krv, nemáte života v sebe. Kde hľadá odvahu človek, čo raz za rok ide k stolu Pánovmu, povedať si a uisťovať sa, že duchovne žije a je veriacim? Odkiaľ inak môžeme čerpať pomoc a posilu vo viere ak nie tam, kde to sám Pán Ježiš povedal, že tak to má byť? Veru, veru, hovorím vám: Ak nejete telo Syna človeka a nepijete Jeho krv, nemáte života v sebe! Je veľa evanjelikov okolo nás. V nejednom cirkevnom zbere je VP len pár krát v roku. Sme potom evanjelici, ktorí v náboženskej ľahostajnosti si vystačia s akousi nepravou vierou: ja sa doma pomodlím, ja mám tieto veci vysporiadané. Áno, do podoby nepriateľstva s Bohom, neprijatia Pána Ježiša, Jeho tela a krvi, do podoby nehodnosti a odsúdenia samých seba. Ozaj sa tak nedá, že raz v roku idem k VP a prijímam telo a krv Krista, som s Kristom spojený a mám vtedy život. Sám seba usvedčujem totiž, že po zvyšok roka či života to potom tak nie je. Slová Pána Ježiša tu neobídeme: kto je moje telo a pije moju krv, má život.

S týmto nepochopením ba zlou praxou súvisí ešte iné nepochopenie: nie som pripravený/á k VP. Otázka ale je: a kedy budeš, brat, sestra? Lebo s odpustením hriechu pri VP Pán Ježiš ponúka pomoc v boji s hriechom. Pán Ježiš ponúka život. Život v celkom inej kvalite, než ten bežný život. Práve tam, kde strácam vieru, kde som duchovne umierajúcim, tam veľmi veľmi potrebujem ísť ku spovedi a k darom tela a krvi Krista Pána. Tieto duchovné dary, duchovná strava a duchovné občerstvenie zďaleka tu nie sú na základe našej pripravenosti či nepripravenosti. Omnoho viac sú tu kvôli pripravenosti Pána Boha pomôcť nám a posilňovať nás.

Je len jedna, ale zásadná vec: ak viem a vedome sa stotožňujem s tým, že v nijakom prípade nechcem odpustiť, ale naopak, viem že chcem a prajem si zotrvať v zjavnom hriechu, sebaklamstve a neodpustení. Keď sa takto rozpoznávam, vtedy si vo Večeri Pánovej ozaj idem pre odsúdenie. Prihlásil by sa ale niekto, kto by vedome povedal: tak ja nehodlám sa zmeniť a ani nápad, že by som odpustil, či poprosil o odpustenie?

Ešte jedno, vážne a zásadné nedorozumenie: VP pri chorých a zomierajúcich. V mnohých prípadoch cítiť také zdráhanie zavolať farára, aby prislúžil sviatosť VP. Interpretuje sa to tak, že to už je to posledné, že sme toho chorého už odpísali, že ani nepočítame s uzdravením, ale čakáme, že zomrie. Je to nezmysel. Pán Ježiš tu v tomto Písme hovorí: Kto je moje telo a pije moju krv, zostáva vo mne a ja v ňom. V mnohých fyzických záležitostiach, pri chorobe a zlom zdraví, tam jednoducho pomôcť nevieme. Ale či v duchovných záležitostiach tiež nevieme, že VP je nám ku pomoci? K novej duchovnej sile? K väčšej istote viery? Rozhodne to nie je na nás, či pri ťažko chorých Pán Boh rozhodne tak či onak. Ale prečo váhať, keď sa pri lôžku chorého môžeme stretnúť všetci, ktorým na ňom, či na nej záleží? Prečo váhať, či by sme sa priamo tam, kde choroba, či dokonca i hrozba odchodu z tohto sveta oslabujú vieru, spolu nemodlili a s vierou a nádejou volali k Bohu? Prečo váhať nad slovami Krista Pána: kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň?

Je len málo vecí pri tejto sviatosti, ktoré dokážeme rozumom pochopiť. Istotne rozumiem tomu, že Kristus Pán svojim telom a krvou zaplatil za môj hriech. Ostatné je ale už vec viery. Chlieb a víno nám treba prijať také, aké sú: sú telom a krvou Krista. Či rozumieme ako, či nerozumieme, spájame sa s Kristom. Večerou Pánovou On je a ostáva v nás.

Mgr. Jerguš Olejár
senior Gem. seniorátu

Pánovo vzkriesenie – záruka nášho vzkriesenia!

Je Pánovo vzkriesenie iba druhou stranou mince? Na jednej kríži, zvyrazňujúci Pánovo utrpenie. Na druhej: prázdny hrob – symbol Jeho vzkriesenia?

Smrť i vzkriesenie sú skutočne vo vzájomnej prepojenosti. No nie je pravda, ak sa nám evanjelikom vytyka, že kladieme väčší dôraz na veľkopiatočné dielo nášho Spasiteľa na Golgote, teda Veľký piatok, oproti veľkonočnej radosnej zvesti o Jeho víťazstve nad smrťou. Bez Veľkého piatku by stratilo svoj význam púhe vzkriesenie Ježiša Krista. Čo platí aj opačne. Dôležité je pre nás to apoštolské: „Kristus umrel pre naše hriechy podľa Písem, a bol pochovaný, a v tretí deň bol vzkriesený podľa Písem“ (1K 15,3-4).

Luther na margo Pánovho kríža poznamenáva: „Takú veľkú nespravodlivosť musel Pán Ježiš znášať, aj keď hriech nikdy neučinil. Bol nevinne odsúdený. Napriek tomu sa nedomáha pomsty. Jeho srdce netuži po odplate. Čím viac Mu ľudia nadávajú, o to je priateľskejšie Jeho srdce k nim.“

Veľkonočné ráno nastoľuje celkom novú situáciu. Anjeli pri prázdnom hrobe Pánovom zvestujú prestrašeným ženám i celému svetu: „Čo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet Ho tu, ale vstal“ (Lk 24,5-6).

A táto zvesť o Vzkriesenom, i pre nás, nie je len čímsi, čo vplyva z charakteru cirkevného roka. Je stále aktuálnou súčasťou diela našej spásy, ktorú si musíme stále nanovo pripomínať. O to viac, o čo nástojčivejšie svet a diabol atakujú obsah našej viery. A argumentuje i takto: Ako je možné, žeby niekto ožil, kto už raz naozaj umrel? Ako si predstaviť vzkriesenie nespočetného zástupu tých, ktorí usnuli pred tisícročiami?

Naša odpoveď je v znení Kréda: „Verím v tela z mŕtvych vzkriesenie a život večný!“

Známy vedec Izak Newton na otázku, aký má on názor na vzkriesenie, keďže je všeobecne známe, že mŕtve telo sa postupne rozpadne na prach a je na nerozoznanie od ostatnej zeme, odpovedal: „Keď to Pán Boh bude chcieť, onen prach, na ktorý bude pre-

menené ľudské telo, nanovo sa spojí“.

Newton požiadal o hrst hliny a železných pilín. Tieto premiešal. Potom sa spýtal: Ako sa dajú vyňať železné piliny z hliny?

Keď prítomní mlčali, Newton vzal do ruky silný magnet a o chvíľu ním vychytil všetky železné piliny z hliny.

Týmto experimentom dokumentoval svojim odporcom, aké obsiahle, ba priam neuveriteľné sú možnosti Božie, ako Darcu života.

Je samozrejme, že Pánovo vzkriesenie predstavuje celkom novú situáciu v živote človeka. Pred ňou aj apoštolovia stáli v počiatku s nemým úžasom.

V prvom rade je tu prekonaná pohanská skepsa, ktorá vyúsťovala v presvedčení, že smrťou tela sa naozaj končí všetko. Akýkoľvek prejav existencie. Na čo nás upozorňuje aj to známe pavlovské, keď apostrofuje krédo pohanov: „Jedzme, pime, lebo zajtra umrieme“ (1K 15,32).

Pre nás je však smerodajné uistenie toho istého apoštola z 1K 6,14: „Boh vzkriesil aj Pána a vzkriesi aj nás svojou mocou!“

V tejto istote nielen krstíme naše detky, ale aj pochovávame zosnulých. Usporadúvame i každodenne svoj život? A to nielen v tom veľkonočnom období, ale po všetky dni, ktoré nám v tejto časnosti vymeral náš Pán?

Prichádza mi na um kratučký veršík z mojich mladších liet, ktorý teraz predkladám na otázku ako mne, tak i vám:

„Ty sám si, Kriste vzkriesený!
Však čo mám z Tvojho vzkriesenia,
keď sa vo mne nič nezmení?
Ak sa nám srdcia nezmenia?“

A odpoveď je na každom jednom z nás!

Ladislav Fričovský

Rozpis služieb Božích				
18.4.2011		9:00	Herľany	Biblická olympiáda
21.4.2011	Zelený štvrtok	17:00	Kysak	+VP
		18:00	Obišovce	+VP
22.4.2011	Veľký Piatok	8:00	Lemešany	pašie
		9:30	Obišovce	pašie + spevokol
		11:00	Drienovská Nová Ves	pašie
		11:00	Kysak	pašie
24.4.2011	Veľkonočná nedeľa	8:00	Suchá Dolina	
	Slávnosť po oprave kostola	9:30	Obišovce	+ posedenie pri káve
25.4.2011	Veľkonočný pondelok	8:00	Trebejov	
		9:30	Kysak	spevokol
1.5.2011	Nedeľa po Veľkej noci Deň matiek	8:00	Drienovská Nová Ves	Oz 6,1-3; 1J 5,4-10
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Suchá Dolina	
8.5.2011	2. nedeľa po Veľkej noci	8:00	Kysak	4M 27,15-17; Sk 20,28-31
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Lemešany	
15.5.2011	3. nedeľa po Veľkej noci	8:00	Trebejov	Jób 19,25-27; 1Tes 5,9-11
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
22.5.2011	4. nedeľa po Veľkej noci	9:30	Obišovce	Jer 17,5-8; 1J 4,10-16
	Inštalácia T.Germana		Blatnica	
29.5.2011	5. nedeľa po Veľkej noci	8:00	Drienovská Nová Ves	Dan 6,7-11; Ef 3,14-21
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	+VP
2.6.2011	Vstúpenie Krista Pána na nebo	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	
5.6.2011	Nedeľa po Vstúpení	8:00	Kysak	+VP; 5M 31,6-8; G 3,13-14
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	+VP
		14:00	Suchá Dolina	+VP
12.6.2011	1. slávnosť svätodušná	8:00	Lemešany	+VP
		9:30	Obišovce	+VP + posedenie pri káve
13.6.2011	2. slávnosť svätodušná	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	
19.6.2011	Svätá Trojica	8:00	Trebejov	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
	Seniorátne stretnutie žien		Obišovce	
25.6.2011	Skúška konfirmandov	18:00	Obišovce	
26.6.2011	Konfirmácia	9:30	Obišovce	+VP
29.6.2011	Sviatok ap. Petra a Pavla	18:00	Kysak	